

komme hvert andet år, og så skal man redegøre for situationen med hensyn til ligestilling af de etniske mindretal blandt de kommunalt ansatte. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om, hvorvidt kommunen har formuleret en politik for ligestilling af etniske mindretal, og hvad det nærmere indhold af denne er, samt andre forhold, der skønnes at have betydning for vurderingen af kommunens indsats på området for ligestilling af etniske mindretal.

For mig at se er det ganske, ganske klart, og det er ikke et oplæg til debat, men simpelt hen bare et oplæg til en ændring af den kommunale styrelseslovgivning. Fru Gudrun Laub har vist viklet sig ind i noget, hun ikke rigtig kan vikle sig ud af igen.

Så til hr. Per Dalgaard: Antallet af arbejdsløse ingeniører består stort set kun af folk fra etniske mindretal eller folk, der har passeret 55 år. Hvis det er ikkediskrimination, så kender jeg ikke begrebet diskrimination.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at hr. Per Dalgaard kan fastholde den der fuldstændig frit i luften svævende opfattelse af, at mennesker af anden etnisk baggrund er totalt ligestillet, når de søger stillinger. Men selvfølgelig, ellers kan Dansk Folkeparti jo heller ikke have den politik, de generelt har over for etniske mindretal, så på den måde hænger det jo sammen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 90: Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse. (Afskaffelse af dobbeltmandater som borgmester og folketingsmedlem eller medlem af Europa-Parlamentet).

Af Klaus Hækkerup (S) m.fl.
(Fremsat 13/11 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 15.40

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Socialdemokratiet har fremsat et forslag til ændring af den kommunale styrelseslov, som vil medføre et forbud mod, at medlemmer af Folketinget eller af Europa-Parlamentet kan vælges til borgmester, magistratsmedlem eller udvalgsformand i kommuner, hvor udvalgsformanden har den øverste daglige ledelse af en del af kommunens administration.

Bemærkningerne til lovforslaget, som jeg har læst med stor interesse, efterlader det indtryk, at forslaget skyldes dels etiske betragtninger vedrørende aflønning af folketingsmedlemmer og borgmestre, dels at de enkelte folketingsmedlemmers og borgmestres opgaver og ansvar har et sådant omfang, at hvervenerne ikke vil kunne varetages samtidig.

Det kan næppe komme som nogen stor overraskelse, at regeringen ikke er enig i forslaget. Kigger man nærmere på forslagsstillernes argumentation vedrørende den dobbelte aflønning, vil man opdage, at det er svært præcist at få hold på, hvad der efter forslagsstillernes opfattelse egentlig er problemet.

Det står nogenlunde klart, at vederlæggelsen af folketingsmedlemmer og borgmestre hver især efter forslagsstillernes opfattelse afspejler arbejdsbyrdens omfang og karakter, og at der er tale om lønninger, som hver især giver mulighed for at opretholde en almindelig levestandard. Det er jeg som udgangspunkt helt enig i.

Men forslagsstillerne konkluderer herefter, at det manglende forbud mod dobbeltmandater ikke kan begrundes i ringe vederlæggelse af folketingsmedlemmer eller borgmestre. Der står i bemærkningerne: Det ikkeeksisterende forbud mod dobbeltmandater kan således ikke begrundes i ringe vederlæggelse af borgmesteren.

Forslagsstillerne mener altså, at det er det manglende forbud, der skal begrundes, og at denne begrundelse ikke kan søges i, at vederlæggelse til borgmestre og folketingsmedlemmer er for små. Derfor må der indføres et forbud. Det er det manglende forbud, der skal begrundes. Jeg vil gerne sige, at det er en form for argumentation, som jeg og regeringen er helt uenig i. Udgangspunktet er forbud, forbud, forbud, med-